

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato: 16. december 2014
Dok.: 1422018

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål D
fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 17.
december 2014**

Samrådsspørgsmål D:

”Vil ministeren redegøre nærmere for forslaget, herunder kritikken rejst af en række organisationer i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, ministerens forventning til virkningen af forslaget og forventningen til myndighedernes administration af forslaget?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

[Indledning]

1. Jeg vil gerne starte med at takke udvalget for (igen) at få muligheden for at komme og tale om L 72.

L 72 er et rigtig vigtigt lovforslag, og det vidner den store interesse fra udvalget da også om.

Jeg har indtil nu modtaget og besvaret op imod 180 spørgsmål om forslaget. Jeg har også sendt en omfattende kommenteret høringsoversigt til udvalget, hvor jeg svarer på den kritik, som forskellige organisationer har rejst.

Men det er et vigtigt lovforslag, som helt naturligt giver anledning til mange spørgsmål. Og derfor er jeg også glad for muligheden for at redegøre for lovforslaget her i dag.

2. Jeg vil gerne understrege, at regeringen fuldt ud anerkender, at forslaget – hvis det vedtages – vil få konsekvenser for de mennesker, som bliver omfattet.

Regeringen har valgt at fremsætte forslaget, fordi regeringen mener, at forslaget rammer den rigtige balance i en situation, hvor antallet af asylansøgere fra bl.a. Syrien er steget voldsomt. Danmark er et lille land, og vi skal have integrationen til at fungere, både af hensyn til den enkelte og af hensyn til vores velfærdssamfund.

3. Samrådet drejer sig om den kritik, som er rejst i forhold til forskellige temaer. Den vil jeg gerne gå nærmere ind i nu.

[Familiesammenføring og konventioner]

4. Det drejer sig for det første om begrænsningen i adgangen til familiesammenføring og forholdet til Danmarks internationale forpligtelser.

Der er ingen tvivl om, at adgangen til familiesammenføring har stor betydning. Når regeringen har foreslået en begrænsning i adgangen til familiesammenføring, er det fordi, vi er nødt til at være realistiske.

Men det er samtidig afgørende for regeringen, at Danmarks internationale forpligtelser overholdes. Det betyder også meget for hovedparten af partierne i Folketinget.

Derfor er det også vigtigt for mig at understrege, at jeg ikke er enig med de organisationer, som mener, at forslaget er i strid med vores internationale forpligtelser.

Det er Justitsministeriets faglige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med vores internationale forpligtelser – og den vurdering henholder jeg mig til.

5. Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at der efter lovforslaget vil skulle gives familiesammenføring inden for det første år i tilfælde, hvor eksempelvis hensynet til familiens enhed vejer så tungt, at vores internationale forpligtelser medfører, at der er krav på familiesammenføring.

Og i forhold til den kritik, som Institut for Menneskerettigheder har rejst af, at der ikke er eksempler nok i lovforslaget, vil jeg gerne fremhæve min besvarelse af spørgsmål nr. 144 og 148 til lovforslaget.

Det fremgår heraf, at de eksempler, som nævnes i lovforslaget, ikke er udtømmende, og at der således også i andre situationer vil kunne være konkrete omstændigheder, der kan medføre, at udlændingemyndighederne skal meddele tilladelse til familiesammenføring på baggrund af Danmarks internationale forpligtelser.

[Effekten af lovforslaget]

6. Der spørges dernæst til effekten af forslaget.

Jeg vil grundlæggende gerne sige, at regeringen selvfølgelig ikke havde fremsat lovforslaget, hvis vi ikke troede på, at det vil have en effekt.

Hvor stor bliver effekten? Hvad bliver effekten?

Det er gode spørgsmål, men som jeg også har nævnt tidligere, vil jeg ikke spå om det, fordi effekten af lovforslaget helt og aldeles afhænger af den generelle udvikling i antallet af asylansøgere og deres beskyttelsesbehov.

Og antallet af asylansøgere er meget vanskeligt at forudse, bl.a. fordi det afhænger af udviklingen i verdens konfliktzoner og den økonomiske og politiske situation i omverdenen.

Tingene ændrer sig hurtigt på asylområdet. Og derfor vil jeg altså heller ikke gætte på, hvor mange der vil blive omfattet af lovforslaget.

[Myndighedernes administration af reglerne]

7. Så spørges der også til myndighedernes administration af reglerne.

Jeg må tilstå, at jeg er lidt i tvivl om, hvad der spørges til.

Generelt vil sager omfattet af de nye regler blive behandlet som alle andre asylsager. Det vil sige, at Udlændingestyrelsen vil vurdere, om asylansøgeren er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, 2 eller det nye stk. 3.

Ligesom i alle andre sager træffer Udlændingestyrelsen afgørelse på baggrund af asylansøgerens forklaring sammenholdt med relevante baggrundsoplysninger.

Hvis asylansøgeren bliver meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 2 eller 3, kan afgørelsen påklages til Flygtningenævnet. Da de nye regler medfører ændrede vilkår for nogle udlændinge, må der forventes en stigning i antallet af klagesager til nævnet.

8. Spørgsmålet om, hvad der sker efter, at udlændingen har fået opholdstilladelse efter de nye regler [integrationsindsats mv.], er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold ansvarlig for.

[Afslutning]

9. Jeg håber, at jeg har kunnet forklare lidt mere om baggrunden for forslaget og svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst. Jeg ser på den baggrund frem til en god og konstruktiv debat.

Det er min klare opfattelse, at lovforslaget rammer den rigtige balance i asylpolitikken. Vi tager ansvar i en situation, hvor der er flere flygtninge i verden, end der har været i mere end 50 år, men samtidig er vi realistiske og anerkender, at Danmark er et lille land, og at vi skal have integrationen til at fungere.

Det er både rimeligt og fornuftigt, og jeg håber på opbakning til lovforslaget.

Tak for ordet.